

Bosch & Duin Magazine

November 2024

Twintigste Jaargang, Nummer 68

BeoLab 8

Past meets present.
Meets future.

BANG & OLUFSEN TER HORST UTRECHT
Parijsboulevard 193 (Leidscherijn Centrum), 3541CS Utrecht
Tel. 030-2313483 - www.onlineplayshop.nl

INHOUD

Twintigste Jaargang, Nummer 68

- 4 Sparrenheuvel aan de Baarnseweg
- 8 Bosuil
- 13 Programma het Witte Kerkje
- 14 Ommezwaai
- 18 Markante gebouwen
- 20 Vrijwilliger in zorgcentrum
- 21 Sportief Bosch en Duin
- 21 Boekpresentatie
- 22 Herrie maken helpt
- 24 Nieuws Commissie Ruimtelijke Ordening
- 27 Nieuws Commissie Verkeer
- 28 Sociëteit

Tradities om in ere te houden

Dit is al weer het laatste nummer van het jaar 2024, het 68e Bosch & Duin Magazine.

Een papieren magazine dat we nog steeds 3x per jaar huis aan huis in Bosch en Duin en in delen van Huis ter Heide en Den Dolder bezorgen. Met vele onderwerpen die gerelateerd zijn aan onze buurtschap, zoals dit keer de roep van de bosuil, Veteranenopvang in Bosch en Duin en de bijzondere architectuur van de Willem Arntsz Hoeve. Ook dit keer een persoonlijk verhaal van Regina van den Broek over de ommezwaai in haar leven. Mooi om te lezen wat haar beweegt en inspirerend kan zijn voor anderen.

Naast de voor velen bekende sociëteitsavonden en de meer recente vrijdagmiddagborrels proberen we ook op andere momenten elkaar te ontmoeten. Begin november gingen we naar het Nationaal Militair Museum om meer te horen over de geschiedenis van de vliegbasis. Ruim 100 jaar geleden stegen vanaf de Soesterbergse heide de eerste Nederlandse vliegtuigen op. Sinds 2008 is de vliegbasis inactief, nu is het een nationaal park met militair erfgoed. De belangstelling voor het uitje was zeker geslaagd. Ik kom er ook graag om te wandelen of fietsen, met prachtige vergezichten, de veldleeuwerik spotten of zweef-

vliegtuigen de lucht in zien gaan. Naar het einde van het jaar is er weer de traditionele Sinterklaasbijeenkomst voor de jongsten onder ons. Zo brengen we jonge gezinnen of grootouders samen. Wij sluiten het jaar af met een sfeervol kerstdiner en hopen vele leden van onze vereniging daar te zien. Ik wens u namens het gehele bestuur gezellige feestdagen met uw dierbaren. In januari is er weer gelegenheid om samen te toosten op het nieuwe jaar!

Ed Pipers

Voorzitter Vereniging Bosch en Duin

Foto uil op de voorpagina van Martin Mollet

INTERVIEW

Interview met Anton Henning door Gea Schmidt

Sinds april is Bosch en Duin een instelling rijker. Sparrenheuvel aan de Baarnseweg was lange tijd een bejaardenhuis en is nu in gebruik genomen door het Leger des Heils. Hier worden in een kleinschalige setting veteranen voor korte tijd opgevangen. Veteranen die door hun ervaringen in een oorlogssituatie op de een of andere manier zijn vastgelopen in de maatschappij. Kleinschalig, want er zijn slechts twaalf appartementen. Gedurende een verblijf van gemiddeld een half jaar worden de veteranen door een team opgevangen in een rustige omgeving om zo te herstellen en te worden begeleid naar een situatie om weer beter in de maatschappij te kunnen functioneren. Anton Henning is woonbegeleider op Sparrenheuvel. Ik spreek hem in één van de nog niet bewoonde appartementen waarover de veteranen kunnen beschikken: een woonkamer, slaapkamer, badkamer en een keukentje. Zo kan ik meteen ervaren hoe het is om hier voor een tijdje te wonen.

Sparrenheuvel aan de Baarnseweg heeft een nieuwe bestemming

Anton, welke problematiek speelt er bij de veteranen die hier komen? Wij denken al gauw aan verslavingsproblematiek, maar is dat ook zo?

De mensen die hier komen hebben veelal PTSS (Post Traumatische Stress Stoornis). Het treedt soms pas na jaren op, het lijkt ogenschijnlijk goed te gaan met iemand, maar dan is er meestal een trigger, iets wat op enig moment misgaat in het leven van een veteraan. Dat kan zijn: een huwelijk dat vastloopt, werkloosheid, schulden. Maar bijvoorbeeld ook iets kleins zoals het gooien van een rotje op straat dat bij de veteraan een associatie oproept met een schot. Vaak vindt er herbeleving plaats en het gaat van kwaad tot erger. Je moet niet denken dat iedere veteraan hier last van heeft, negen van de tien keer gaat alles prima, maar de tiende krijgt last. Ik leg het altijd zó uit: Ik ben een keer in het Holocaust Museum in Jeruzalem geweest. Daar is op een hele grote wand de stad Jeruzalem geprojecteerd. Je ziet een beeld van een prachtige stad. Maar als je er langsloopt veranderen die mooie beelden langzamerhand in beschietingen, puinhoopen, gewonden, enfin een verschrikking. Zó moet het zijn voor een veteraan met

PTSS. De beelden die hij ziet zijn niet de mooie stad, maar de verschrikkingen die hij herbeleeft.

Hoe komt een veteraan bij jullie terecht?

Omdat wij nog een jonge instelling zijn, weet men ons nog niet zo vaak rechtstreeks te bereiken. Vaak gaat een verwijzing via het Veteraneninstituut, maar het gebeurt ook dat er een verwijzing via de huisarts plaatsvindt. De herstellplek biedt ruimte aan veteranen met meervoudige problematiek veroorzaakt door lichamelijke en psychische klachten. Zelf zijn ze niet meer in staat om de problemen zelfstandig of met hulp van het eigen netwerk aan te pakken. Het resultaat hiervan is dat een deel van hen (tijdelijk) niet meer in zijn eigen woning kan blijven en dringend andere woonruimte nodig heeft of dakloos is geworden. Iedere veteraan krijgt bij ons individuele en groepsbegeleiding. De zorg en behandeling wordt verzorgd door het Nederlands Veteraneninstituut. Bij binnenkomst wordt een persoonlijk begeleider (buddy) aan de veteraan gekoppeld. Dit is een medewerker uit een vast team van persoonlijk begeleiders. De maatschappelijk werker van het Nederlands Veteraneninstituut is betrokken bij het begeleidingsplan.

Komen er ook vrouwelijke veteranen bij jullie wonen?

Nee, dat is op dit moment nog niet het geval. Natuurlijk worden vrouwen ook uitgezonden naar een oorlogsgebied, Zes procent van de 100.000 veteranen is vrouw. Over het algemeen hebben vrouwen een beter vangnet en een sociaal netwerk.

Dat betekent dat men meehelpt met boodschappen doen, koken en werken in de tuin. Het Leger des Heils heeft ook verschillende werklocaties, onder de naam 50/50. Daar kunnen ze verschillende taken verrichten. Er is geen dwang, maar het is wel belangrijk dat er een dagbestedingsprogramma is. We kennen twee vaste momenten op een dag die men verplicht moet

sportactiviteiten organiseert, uitjes, kerkbezoek, bioscoop, bezoek aan de markt, noem maar op. Deelnemers kunnen in een drukke stad door hun problematiek snel overprikkeld raken. De zorgprofessionals die hier werken lopen met de deelnemers mee en bieden hen de begeleiding die nodig is. Momenteel hebben we nog een vacature voor een persoonlijk begeleider.

Wat doen de veteranen die hier wonen?

De meeste mensen komen uit een behandelingstraject, bijvoorbeeld uit de Jellinek kliniek. Bij ons krijgen ze de mogelijkheid om weer in een dagritme te komen. Sparrenheuvel werkt volgens een duidelijke (dag)structuur met (fysieke buiten) activiteiten. Iedere veteraan krijgt een eigen wekschema. In dit programma zijn verplichte onderdelen zoals therapie, begeleiding of werk opgenomen, maar ook maaltijden, sport/bewegen en vrije tijd op gezette tijden. Een deel van het programma is voor alle veteranen gelijk, op andere onderdelen zal er per veteraan een eigen programma zijn. Samen met de buddy wordt met regelmaat afgestemd of het programma nog aansluit bij de wensen en mogelijkheden van de veteraan.

bijwonen: dat is 's morgens om 9.00 uur de dagopening en de lunch. Verder is iedereen vrij. Men moet wel leren rekening te houden met elkaar. Het is geen gevangenis, mensen kunnen ook, in overleg, naar huis of naar familie, dat staat hen vrij.

Hebben jullie voldoende personeel? Zijn er nog vacatures?

Ons team van 12 medewerkers bestaat grotendeels uit mensen die ook veteraan zijn. Maar er zijn ook enkele niet-veteranen bij. Daarbij is het wel belangrijk dat je iets met de doelgroep moet hebben vanuit je eigen ervaring. En we hebben ook enkele vrijwilligers in huis. Naast de persoonlijk begeleiders hebben we een activiteitencoach, die

Gebeurt er wel eens iets naars?

Omdat je begeleider bent, is je taak om paniekaanvallen te zien aankomen. Als iemand hoog in zijn emotie zit, ga je natuurlijk meteen praten, en ervoor zorgen dat de betrokkene weer kalm wordt. Dus echte excessen hebben we hier niet. Er is altijd een nachtwaker aanwezig, om de rust te bewaren.

Is Sparrenheuvel uniek in zijn soort?

In Nederland bestaan verschillende vormen van opvang voor veteranen, maar uit onderzoek van de Veteranenombudsman blijkt dat een kleine groep veteranen behoefte heeft aan aanvullende opvang en ondersteuning. Om die reden zijn het Nederlands Veteraneninstituut en het Leger des Heils een

samenwerking aangegaan. In Nederland is een herstellocatie als deze dan ook uniek in zijn soort. Het Leger des Heils is blij dat het met Sparrenheuvel mensen kan helpen die zich vaak onder moeilijke omstandigheden hebben ingezet voor ons land. Zij hebben soms dingen meegemaakt, die enorm heftig zijn. Het Leger des Heils kan met deze

gang naar het normale leven moet wel goed zijn. Als mensen verwachten dat ze weer de oude worden, kan dat nog wel eens tegenvallen. Als ik iemand tegenkom met één hand, dan vraag ik: wat kun je wèl? Ik ben meer voor het zoeken naar perspectief. Elk herstel begint met het accepteren dat het nu eenmaal niet anders is. Iemand die zijn partner heeft

We hebben een website (www.legerdesheils/herstelpark) en een brochure over Sparrenheuvel. Ook doen we veel aan public relations via de media met radio-interviews en in kranten en tijdschriften. Bij de opening van de Sparrenheuvel in april is er veel aandacht aan besteed in de media. We hebben toen ook buurtbewoners uitgenodigd.

In april 2024 is Sparrenheuvel als herstellocatie voor opvang van veteranen geopend door de toenmalig demissionair minister van Defensie Kajsja Ollongren. Een locatie die gesubsidieerd wordt door het Nederlands Veteranen Instituut dat valt onder het Ministerie van Defensie. De bedoeling is dat hier veteranen die moeite hebben met het vinden van aansluiting in de maatschappij en soms op straat leven tijdelijk worden opgevangen waar ze tot rust kunnen komen, herstellen en begeleid worden om terug te keren naar gezin, familie of eigen omgeving.

herstellocatie veteranen helpen en met hun zorg en expertise naast hen staan bij het werken aan herstel.

Wanneer kun je zeggen dat iemand hersteld is?

Wij zijn hier het tussenstation naar een zo gewoon mogelijk leven. We proberen gemiddeld zes maanden als tijd dat men hier verblijft aan te houden. De over-

verloren zal denken: ik kan nooit meer genieten. Pas met het accepteren ervan komt ook een tijd dat je weer kunt genieten. Daarmee heb je je partner niet terug, maar is er wel ruimte voor nieuw perspectief. Het toewerken naar acceptatie zie ik als onze taak als begeleider in de tijd die men hier op Sparrenheuvel doorbrengt.

Doen jullie aan public relations?

Hoe kom je meer te weten over Sparrenheuvel?

Heb je vragen over de locatie of wil je iets betekenen voor de locatie? Neem dan contact op met de locatiemanager Meinke Ehrhardt via: meinke.van.der.heide@legerdesheils.nl

Over Anton Henning

Zelf is Anton ook veteraan. Net vers uit zijn dienstdienst gekomen werd hem gevraagd om als 'vrijwillig nadiener' mee te gaan naar Libanon. Dat was in 1979. Hij diende er 8 maanden en was werkzaam als chauffeur en radiotelegrafist. Hij moest o.a. mensen van het vliegveld afhalen, voedseltransporten begeleiden en post distribueren. 'Toen ik als veteraan terugkwam was er nog geen sprake van opvang, dat is nu gelukkig wel anders. Toen deze functie op Sparrenheuvel vrijkwam, kon ik eindelijk ook iets betekenen voor veteranen. Het geeft een dimensie aan je eigen leven, hoe mooi is dat.'

Anton die nu 66 jaar is, heeft in zijn leven van alles gedaan. Na een studie theologie ging hij werken bij commerciële en gemeentelijke instellingen. In zijn laatste functie kon hij vervroegd met pensioen. Hij kon er niet tegen dat alles digitaal werd afgehandeld. Hij is meer de man van de communicatie, degene die je kunt aanspreken wanneer je iets niet begrijpt. Daarnaast heeft Anton een praktijk voor massage, coaching en loopbaanbegeleiding. De afgelopen vier jaar heeft hij als vrijwilliger bij het Ronald McDonald Huis massages aan de ouders van de zieke kinderen gegeven, zodat die even konden ontspannen.

In juli 2022 is Anton als vrijwilliger gaan werken bij het Leger des Heils op de locatie Herstart, een inloophuis voor dak- en thuislozen aan de Nieuwegracht in Utrecht. 'Ik was de hele dag op straat, had contacten met de buurtbewoners, zorgde preventief dat er geen overlast ontstond. Je moet weten dat je het in dit werk moet hebben van de contacten, je bent geen BOA, en hebt dus geen macht. Maar het was erg fijn werk.'

In juli 2023 is hij 18 uur per week op dezelfde locatie gaan werken als Buurtmedewerker in Utrecht. Daarnaast is hij 12 uur per week gaan flexen op allerlei verschillende locaties in de regio Utrecht.

BOSUIL

© Jacqueline van Dam, Boswachter Publiek Utrechts Landschap
noord@utrechtslandschap.nl

'Hoe-oe-oe-hoe-hoeoeoe', klinkt het in de gitzwarte nacht. Op deze roep van de bosuil na, is het doodstil in het bos. Het minste of geringste geluid, zoals een zacht geritsel van een bosmuis, valt nu extra op. Het diertje is naarstig op zoek naar voedsel en zich niet bewust van de bosuil die 'm vanuit de boom in de gaten houdt. Ineens klinkt een wild gefladder. De muis is volledig kansloos als hij wordt gegrepen door de vlijmscherpe klauwen van de uil. Zittend op een boomtak verorbert hij in een mum van tijd zijn prooi en vliegt daarna terug naar zijn vaste uitkijkpost. Even later klinkt alweer de langgerekte roep 'Oehoe-hoe-oe-oe-hoe-hoeoeoe'. De bosuilman bakent hiermee zijn territorium

af. Op deze windstille avond rijkt zijn roep heel ver. Dat komt goed uit, want in de verte blijkt een vrouwtje te zitten. Ze beantwoordt de roep met een schor klinkend 'tioe-wiet'.

Onze inheemse, bij wet beschermde bosuil fascineert mij. Van majestueuze vlieger tot een koele killer. Van onheilspellend tot symbool van wijsheid. Door de eeuwen heen heeft hij onze mensheid beroerd door bijgeloof, sprookjes en thrillers. Wie is toch die geheimzinnige bewoner van onze bossen, tuinen en stadsparken die 's nachts tot leven komt, melancholieke klanken laat horen, maar u en mij recht in de ogen kan aankijken?

Geen roofvogel

Overdag zit de bosuil op een tak dicht tegen de stam, soms in de opening van een boomholte, met toegeknepen ogen lekker te dutten. Zijn bruine verenkleed met bruine strepen, vaalgele en witte vlekken zorgen ervoor dat hij daar nauwelijks opvalt. Maar wordt hij overdag opgemerkt, dan proberen kleine vogels hem te verjagen (dat heet mobbing of pesten). 's Nachts verandert de bosuil in een meedogenloze jager op kleine zoogdieren zoals muis, mol en eekhoorn en kleine vogels zoals mus, vink en ekster. Bij beperkt aanbod hiervan wijkt hij zonder moeite uit naar kikkers, wormen en kevers. De prooi wordt met de sterke klauwen

gegrepen en gedood door in de nek te bijten om vervolgens op een veilig plekje te verorberen. Een volwassen uil kan de prooi in zijn geheel inslikken. In de spiermaag wordt het voedsel verder verwerkt. Onverteerbare delen, zoals haren, veren en botjes braakt hij uit in de vorm van uilenballen. Meestal liggen deze op de grond onder de rustplaats.

Door zijn uiterlijk en voedselkeuze zou je misschien denken dat de uil tot de roofvogels hoort, maar dat is niet zo. Wetenschappers hebben bepaald dat uilen een aparte groep in de orde van de vogels vormen. Dat het dier evolutionair gezien verwant is aan de arend, boeit de bosuil niet.

Zintuigen

De bosuil beschikt over goede zintuigen, want dat is nodig voor een succesvolle jacht. Met zijn grote donkere ogen kan hij goed in het donker zien. Ze werken als een soort telescoop. Door de plaatsing aan de voorzijde in de kop is er in de uilenschedel geen ruimte voor spieren om de ogen te laten draaien. Daarom heeft Moeder Natuur bedacht dat de uilenkop zo'n 270 graden kan ronddraaien en zelfs ondersteboven kan keren! De asymmetrisch geplaatste oren zitten verstopt achter kleine veertjes die als schotelantennes werken. Met zijn flexibele nek draait de uil zijn kop gemakkelijk in de richting van het geluid. Deze combinatie zorgt voor een optimaal gehoor. Eenmaal dichtbij de prooi helpen gevoelige veertjes op de poten en rondom de ogen bij het vaststellen van de precieze locatie.

Geluidloze vlucht

De bosuil lijkt zwaarder dan hij in werkelijkheid is. Onder het dikke verenkleed zit een kleine vogel met een lange nek. Zachte donsveertjes voor bescherming tegen kou gaan schuil onder gladde, waterbestendige veren.

Een jong konijn is niet veilig voor bosuil (foto: Jaap Schelvis)

Pul met twee mollen in de voedselvoorraad (foto: Martin Mollet)

Uilen in Nederland

In ons land is de bosuil de meest voorkomende uil en de stand is met circa vijfduizend broedparen de laatste jaren vrij stabiel. Wat hierbij zeker helpt, is het ophangen van een uilenkast mits u in een boom-/bosrijke omgeving woont. Het doet me deugd dat het met onze grootste uil, de oehoe, stapsgewijs wat beter gaat. Met andere uilensoorten gaat het helaas minder goed. Zo gaan steenuil en kerkuil, liefhebbers van kleinschalig boerenland, al jaren in aantallen achteruit. En, hoewel nog redelijk algemeen, geldt dat ook voor de ransuil, vooral in landbouwgebieden. Helaas is de velduil uiterst zeldzaam geworden door verlies aan vochtige leefmilieus.

Zeer goed ontwikkelde ogen (foto: Mark Zekhuis)

Dankzij de korte brede vleugels is de vogel zeer wendbaar tussen de bomen. Over hoe hij potentiële prooien niet opschrikt is uiteraard ook nagedacht. De zachte, fluweelachtige veren aan de bovenzijde van de vleugels en een ‘kam’ van stijve veertjes rond de voorste rand die de luchtstroom breekt, zorgen voor een geluidloze vlucht.

Net als bij roofvogels is het bosuil vrouwtje groter dan het mannetje. Omdat zij grotere prooien eet, zijn man en vrouw geen concurrenten van elkaar.

Nestelen

Lekker leven doet de bosuil in een loofbos. Bij voorkeur daar waar ook dikke oude, dode of stervende bomen zijn. Daarin vindt hij nest- en rustgelegenheden en voldoende voedselaanbod. Bosuilen doen zelf niet aan nestbouw: het vrouwtje legt haar eitjes het liefst in een bestaande boomholte of een leeg nest van bijvoorbeeld een sperwer of eekhoorn. Ook nestkasten worden gewaardeerd. Een bewoonster van Bosch en Duin vertelde mij hoe zij jaarlijks op veilige afstand geniet van het wel en wee van het bosuilgezin.

Nieuwe generatie

Bosuilen baltsen (paringsgedrag) meestal in januari, maar soms al in december. YouTube filmpjes van de

Vogelbescherming geven hiervan een mooi inkijkje. De eerste eitjes worden in maart gelegd, maar soms dus al in februari. Het vrouwtje heeft de broedtaak op zich genomen en manlief zorgt voor het eten. Na een maandje broeden zien de uilskuikens het daglicht.

Twee tot vier weken oude jonkies kruipen uit het nest, maar blijven nog wel in de buurt om verder aan te sterken. Deze zogeheten takkelingen zijn namelijk nog niet volledig vliegvlug.

De ijverige ouders zijn intussen druk met het aanslepen van voedsel. Na 50 dagen is het de hoogste tijd om de geboortegrond te verlaten om zelf een territorium te verwerven en een nieuw gezin te stichten. Wie niet wil opkrassen wordt door de bosuilverader daar wel even een handje bij geholpen. Bosuilen zijn monogaam. Pas na het overlijden van een van beide wordt door de achterblijver een nieuwe partner gekozen.

Vestibulair systeem

De uilenoren beschikken over een hoogontwikkeld gehoororgaan. Hierdoor kan het dier zijn kop stabiel houden tijdens de vlucht. In de gehoorgang zitten een soort evenwichtssteentjes waarvan de beweging, zoals het draaien van de kop, wordt teruggekoppeld naar de hersenen.

Villa Hoefstaete biedt een luxe, veilige en sociale woonomgeving met gastvrije service en deskundige 24-uurszorg op maat.

Het leven in Villa Hoefstaete is erop gericht u het thuisgevoel te bezorgen. Behouden wat waardevol is en uitkijken naar dat wat komt. Uw leven leiden zoals u gewend bent in de geborgenheid van onze villa.

“Villa Hoefstaete in de bosrijke omgeving van Bosch en Duin heeft alles wat een woonzorgvilla tot een echt thuis maakt!”

Jurjen Koopmans, locatiemanager

Zorggroep De Laren

Villa Hoefstaete • Vossenlaan 26, 3735 KN Bosch en Duin • T 038 - 452 40 67 • E contact@zorggroepdelaren.nl • www.zorggroepdelaren.nl

JBA Security

UW VEILIGHEID ONZE ZORG!

- Alarmopvolging
- Mobiele surveillance
- Open & sluitrondes
- En meer!

030 - 225 30 31
info@jba-security.nl

www.jba-security.nl

Boeiend programma Religie & Cultuur in Het Witte Kerkje

door Lineke Stolker

Wie kent het niet, Het Witte Kerkje dat fier in haar witte onschuld aan de Wegh der Weegen staat. Op een kruispunt aan de Amersfoortseweg waar dagelijks duizenden mensen passeren. In 2010 bestond Het Witte Kerkje 150 jaar en heeft in al die jaren het nodige doorstaan, zoals oorlogsschade. De geschiedenis wordt bijzonder mooi beschreven door Dick van Kooten in het jubileumboek. Op 6 september 1855 werd door de landheren van Zandbergen, Dijnselburg, een predikant en een onderwijzer uit Soest het besluit genomen om een zelfstandige kerkelijke gemeente te stichten en op 29 januari 1860 werd de eerste kerkdienst gehouden.

In die 150 jaar is er een lange traditie opgebouwd van protestantse kerkdiensten die met regelmaat veel kleurrijke kerkgangers heeft getrokken. Los van de kerkdiensten is er in al die jaren ook veel plek geboden aan ouderen en belangstellenden uit de wijde omgeving. Zoals voor tentoonstellingen, begrafenissen, feesten, huwelijksvoltrekkingen, maar ook lezingen en muziek. De uitmuntende akoestiek en het prachtige Adema orgel is door menigeen bewonderd. Al jarenlang wordt er vanuit het prachtige interieur van Het Witte Kerkje een reeks avonden georganiseerd op het snijvlak van religie, cultuur en maatschappij. Dit jaar is het programma gevarieerder dan ooit. Het Witte Kerkje wil een plek zijn waar mensen hun blik kunnen verbreden en ‘opgetild’ worden door de woorden en de muziek die zullen klinken. Juist als de tijden moeilijk zijn, hebben we dat nodig. Misschien was u hiervan niet op de hoogte en daarom brengen we dit graag onder uw aandacht.

Hieronder een korte samenvatting van het programma. U kunt ook onze webpagina bezoeken en daar het programmaboekje downloaden: <https://witte-kerkje.nl/religie-en-cultuur/> Toegangsprijs is € 15,-. U bent meer dan welkom!

Donderdagavond 12 december 2024 om 20.00 uur
Kerstconcert van popkoor Joyful uit Soest

Donderdagavond 19 december 2024 om 20.00 uur
Kerstconcert van vocaal ensemble Cantus Lux Aeterna

Donderdagavond 16 januari 2025 om 20.00 uur
Muziek & uitleg van Hanna Rijken, over Britse Evensong

Zaterdagmiddag 15 februari 2025 om 15:00u
Concert van Friends in Music uit Utrecht

Donderdagavond 20 februari 2025 om 20.00 uur
Filosoof Harry Kunneman over rentmeesterschap

Zaterdag in maart (datum volgt), een hele dag oefenen met ervaren zangers en met concert om 17:00u
Scratchdag: Kamerkoor voor-een-dag, muziek wordt later bekend gemaakt

Zaterdagmiddag 19 april 2025 om 15:00uur
Stabat Mater (Pergolesi) door Deux et Quatre

Interview met Regina van den Broek door Laura Willemsens

Regina van den Broek is ondernemer met een wijnhandel én is lichaamstherapeut. Ze vertelt over de veranderingen die ze heeft meegemaakt in haar leven en in haar werk. Dit is wat ze wil meegeven: durf te leven, het is nooit te laat om een ommezwaai te maken in je leven, passies en dromen vorm te geven. Ze werkt vanuit haar woonhuis in Den Dolder met prachtige tuin en natuur zwembad. Na een rondleiding door de bloeiende tuin en een hernieuwde kennismaking nemen we plaats op haar terras voor een heel geanimeerd gesprek.

Regina, om meer te weten over jouw ommezwaai, kun je eerst iets vertellen over je achtergrond?

Ik kom uit een katholiek nest in Brabant. Op de middelbare school was ik goed in wiskunde en koos daarna voor de studie Informatica aan de Technische Universiteit Eindhoven. Dit werd mede ingegeven door de campagne 'Thea studeert techniek' en mijn ego dat ik dit als meisje toch maar mooi kon. De studie ging mij makkelijk af, dus die heb ik goed afgerond. Vanuit mijn afstudeerstage bij Shell kon ik aan de slag als IT projectleider bij dit

bedrijf. Ik was trots dat ik met zo'n goede baan bij Shell kon beginnen. Na 3 jaar kreeg ik de kans om uitgezonden te worden naar Wenen, en daar samen te wonen met mijn toenmalige echtgenoot. Een mooie uitdaging in de marketing analyse bij Shell.

Wat was jouw eerste ommezwaai?

Ik merkte dat Oostenrijk heel traditioneel is, ook op de werkvloer. Ik werd steeds minder blij van de hele dag achter mijn computer zitten en kwam er achter dat ik eigenlijk ook geen passie had voor het product 'olie'. Zo besloot ik uiteindelijk om weg te gaan

Regina heeft een gedicht van Sai Baba uitgezocht, wat goed laat zien hoe ze nu in het leven staat.

Gedicht

Het leven is een lied – Zing het

Het leven is een spel – Speel het

Het leven is een uitdaging – Neem hem aan

Het leven is een droom – Maak hem waar

Het leven is een offer – Breng het

Het leven is liefde – Geniet ervan

Sai Baba

“Ik werd steeds minder blij van de hele dag achter mijn computer zitten”

bij Shell en voor mijzelf te beginnen. De eerste drie maanden was dat nog zoeken en heb ik verschillende dingen opgepakt. Al snel bleek dat 'de wijn ging gisten en de rest niet'.

de import van Oostenrijkse wijnen. Het was ook 'learning by doing'. Als je met iets begint, dan weet je pas wat je vergeten bent.

Bacchuspreis in ontvangst nemen als blijk van waardering. Van de Koninklijke Vereniging van Nederlandse Wijnhandelaars kreeg ik in 2018 de wijnpenning voor de grote betrok-

Regina met model voor uitleg over vrouwenlichaam

In die sector kwam ik heel makkelijk met allerlei mensen in contact die mij hielpen om meer te weten over de wijnproductie en handel. Ik liet mij met de stroom meevaren, zoals de TAO-istische filosofie van Wu Wei zegt 'de kunst van het niet doen'. Ik had in Oostenrijk veel contact met wijnboeren, journalisten en ging naar proeverijen om goede wijnen uit te zoeken. In de wijn vond ik mijn passie en het verkennen van het ondernemerschap gaf mij veel energie. Mijn achtergrond hielp mij erbij om goed door te rekenen over de kosten en de te verwachte omzet.

In 1992 gingen we terug naar Nederland en startte ik vanuit ons huis in Den Dolder met veel enthousiasme

Wat bracht het ondernemerschap je?

Met mijn bedrijf Imperial Wijnkoperij werd ik een toonaangevende importeur van Oostenrijkse wijn en breidde ik de handel uit met Duitse, Hongaarse en Sloveense wijn. Ik bezocht in die landen wijnboeren om kwaliteitswijnen te proeven, de wijngaarden en kelders te zien en goede inkoopafspraken te maken. Toen ik begon waren biologische wijnen nog niet zo'n thema, dat heeft zich echt verder ontwikkeld en ik heb aan de certificering van biologische wijn bijgedragen. De Oostenrijkse wijn staat mede dankzij mijn grote inzet weer echt op de kaart in Nederland. Zo mocht ik in 2014 met mijn 20-jarig jubileum in Wenen de Oostenrijkse

kenheid bij de vereniging en inzet voor de Oostenrijkse wijn. Voor de Vereniging Bosch & Duin heb ik met veel plezier meerdere Oostenrijkse wijnproeverijen verzorgd. Zowel met het 90-jarig bestaan van de vereniging, bij Wijnkoperij J. Baas & Zoon aan de Spoorlaan, als op een goed bezochte sociëteitsavond. Ondertussen hadden zich ook drie kinderen aangediend, het was een vol en druk leven.

En toen kwam de volgende omslag?

In 2018 heb ik het horeca handelsdeel van Imperial Wijnkoperij verkocht aan Anfors, specialist in Italiaanse, Spaanse en Franse wijnen. Daarmee kwam Anfors Imperial tot

stand. De verkoop van wijn aan de supermarkten, zoals Albert Heijn, Plus maar ook Gall & Gall en de HEMA doe ik nog steeds zelf. Met de verkoop wilde ik meer tijd hebben om te gaan reizen en andere dingen te gaan doen. Echter..., toen kwam

mijn eigen inzichten heb ik een hele nieuwe roeping gevonden en dit geeft mij veel nieuwe energie. Ook ben ik weer gelukkig in de liefde. Met vrouwen praat ik over hun vraagstukken van intimiteit, seksualiteit en pijn in je bekken. Bij relatietherapie

weefselbehandeling. En ik ben yoga-docent, wat ik al 22 jaar doe naast de wijnhandel. Vanochtend gaf ik les bij mij thuis en vanavond bij een sport-school. Ik ben blij met de tweede ommezwaai die ik in mijn leven gemaakt heb. Van Informatica ingenieur die 6

“Ik heb meer ontdekt over mijzelf, zocht hulp en er ging een wereld voor mij open”

de scheiding van mijn man en ben ik veel zelfonderzoek gaan doen. Ik heb meer ontdekt over mijzelf, zocht hulp en er ging een wereld voor mij open. Zoals over seksualiteit en intimiteit, waar veel mensen mee worstelen, maar weinig mensen praten hierover. Wat ik geleerd heb en zelf had willen ontvangen, wil ik nu als lichaamstherapeut doorgeven om levens van andere mensen mooier maken. Door

probeer ik om een fysieke verbinding te maken en praktische adviezen te geven, in plaats van terug te kijken met verwijten. Als therapeut werk ik in combinatie van gesprekken en aanraking. Ik merkt dat mensen het prettig vinden om met mij te praten. Ik kan helpen om het zaadje te planten om verder op te bouwen. Verder geef ik ook littekenbehandeling, ademtherapie en holistische borst-

jaar bij Shell gewerkt heeft, naar ruim 25 jaar wijnhandelaar en sinds 2 jaar lichaamsgericht therapeut. Ik geloof niet in met pensioen gaan. Ik geloof wel in actief blijven met dat wat mij inspireert en energie geeft, en waar ik de wereld mooier mee kan maken.

Wil je meer weten over de activiteiten van Regina: kijk op haar website www.fijninjelijf.nl.

Wanneer urgentie samengaat met onberispelijke kwaliteit in de wereld van mondiale transacties

- Verkoopbegeleiding
- Aankoopbegeleiding
- Bedrijfswaardering
- Legal Counseling
- Litigation Support
- Debt Services

SCHUITEMAN
M&A - CORPORATE FINANCE

Willem Arntsz Hoeve in Den Dolder

Door Laura Willemsens

De Willem Arntsz Hoeve in Den Dolder staat symbool voor nieuwe opvattingen in de psychiatrie aan het begin van de 20e eeuw. Hier staan arbeidstherapie en contact met de natuur voorop. Patiënten krijgen zo een beter leven dan in de zogenaamde 'dolhuizen'. Voor het ontwerp van dit complex is licht en ruimte belangrijk en werden goede architecten aangetrokken om dit te realiseren. Zo zijn er prachtige gebouwen ontworpen die we hierbij voor het voetlicht brengen.

Terreinontwerp en eerste gebouwen door architect Frans Poggenbeek

Ontwerper van de eerste gebouwen op het terrein was de Amsterdamse architect Frans Poggenbeek. Hij had ervaring opgedaan met de bouw van 'gesticht' Duin en Bosch in Castricum en het Apeldoornse Bos in Apeldoorn. Poggenbeek ontwierp vooral gebouwen voor zakelijke instellingen, zoals banken, maar ook ziekenhuizen hadden zijn belangstelling. Hij had een behoudende stijl, maar paste wel enige moderniteiten toe, bijvoorbeeld uit de inzichten van Berlage. Hij dorst een definitieve overstap niet te maken.

Poggenbeek kreeg in 1906 de opdracht een totaalplan voor het terrein te ontwikkelen, om hiermee een ideale leefgemeenschap op te bouwen in een natuurlijke omgeving. Waarin patiënten, verpleegkundigen en doctorsamenleefden. En waar een boerderij was, een bakker, schoenen en kleren werden gemaakt, maar ook ruimte was voor toneel en spel.

Poggenbeek ontwierp een symmetrisch grondplan. Hij is begonnen met de historische middenas, waarop het directiegebouw staat en daarachter de bedrijfsgebouwen. Vanaf de Dolderseweg rijd je direct naar het directiegebouw en lijkt dit het enige gebouw. Vanuit de middenas heeft hij

drie lanen ontwikkeld in noordelijke en zuidelijke richting, parallel gelegen en haaks op de middenas.

Paviljoen Spinoza van architect Poggenbeek

Bijzonder is de bocht in de toegangsweg vanaf de Dolderseweg. Geneesheer-directeur Cox wilde namelijk niet dat het complex te zien is vanuit de 'normale wereld'. Hij wilde zijn patiënten beschermen tegen de buitenwereld en mogelijk ook gedoe met het dorp voorkomen.

Chaletstijl en lichte gebouwen

Het directiegebouw heeft kenmerken van de 'Chaletstijl', herkenbaar aan het vakwerk, de oversteek in de daken en het torentje in de chaletstijl. De gebouwen van Poggenbeek zijn allen herkenbaar aan de lichte kleur. Het Bedrijfsgebouw is gelegen achter het directiegebouw en komt voort uit de gedachte dat de Willem Arntsz Hoeve volledig zelfvoorzienend moest zijn. In het gebouw bevonden zich een keuken, magazijnen, vergader-, eetruimtes en slaapvertrekken voor het personeel.

Aan de noordkant van de Directielaan stonden de paviljoens voor mannelijke patiënten, de vrouwenpaviljoens bevonden zich aan de zuidkant. De symmetrie van de bebouwing bevorderde ook de strikte scheiding tussen mannen en vrouwen. De eersteklas paviljoens 'Spinoza' staan het dichtstbij de as van het terrein. De tweedeklas paviljoens 'Kamper' staan wat verder weg en de derdeklas paviljoens staan het verste weg. De paviljoens met de meest 'onrustige lijdens' lagen het meest afgelegen.

Uitbreiding door architect Mertens

In 1930 was er behoefte aan uitbreiding en is de architect Mertens uit Bilthoven aangetrokken. Hij heeft de zusterhuizen ontworpen, gespiegeld aan de middenas, gelegen rond een rechthoekige vijver. Mertens kon goed in het landschap passende architectuur ontwerpen. De panden hebben een boerderij uiterlijk, forse pannendaken met in elkaar gestoken bouwvolumes. Hij heeft ook rekening gehouden met de zichtlijnen, zodat er vanuit de middenlijn vrij uitzicht was op de heidevelden.

Ten zuiden van de Directielaan werden in 1928 twee vrouwenpaviljoens gebouwd, ten noorden ervan twee mannenpaviljoens. De scheiding mannen/vrouwen bleef met de bouw van deze vier paviljoens gehandhaafd. Tussen 1928 en 1931 werden, eveneens door Mertens, aansluitend zes dubbele zusterhuizen gebouwd aan weerszijden van de centrale as, vlak bij het directiegebouw. Dit complex de Vijverhof ontwierp Mertens in een U-vorm rond twee vijvers.

Zusterhuizen van architect Mertens

De bouw van het theehuis waar patiënten hun familie konden ontvangen betekende een verdere doorbreking van de symmetrie en van de strikte scheiding tussen mannen en vrouwen. Mertens liet de zusterhuizen rond een hof bouwen. De centrale as werd in 1937 zelf verdicht met een ketelhuis en een nieuw werkplaatsgebouw met ruimtes voor timmer- en schilderwerk, een mattenmakerij: het Carré.

Dit Carré bestaat uit een complex dat aan drie zijden een binnentuin omsluit. Net als Poggenbeek paste Mertens veel en grote ramen toe, zoals in de paviljoens, de werkplaatsen in het Carré.

Bron: Open Monumentendag, www.wa-hoeve.nl

Carré van architect Mertens

De Willem Arntsz Hoeve in Den Dolder bestaat al sinds 1906 en kent een lange geschiedenis van psychiatrie. Nog steeds kunnen patiënten op het terrein terecht voor zorg en behandeling bij Altrecht voor specialistische geestelijke gezondheidszorg en bij Fivoor voor forensische intensieve psychiatrie. In de video van Het Rozenhuis is de geschiedenis van het terrein en de gebouwen mooi weergegeven. Over de toekomst van het terrein is veel discussie en weerstand.

Destijds was het ruim 200 ha terrein een vlak zandgebied en dat heeft zich in de loop van ruim 100 jaar ontwikkeld tot een bos en prachtig natuurgebied.

Muzikale vrijwilliger in De Wijngaard

Door Erica van Dijk

Liza de Wilde is sinds mei vrijwilliger op De Wijngaard, waar ze muziek maakt en helpt met de avondmaaltijd. Haar liefde voor vrijwilligerswerk begon tijdens een activiteit met haar studentenvereniging, in een verzorgingshuis in Amsterdam. Omdat dat te ver weg was, zocht ze dichterbij huis en kwam ze bij De Wijngaard terecht. Hier komt ze wekelijks om piano te spelen voor de bewoners, wat veel herkenning en vreugde oproept. Ze geniet vooral van momenten waarop ouderen actiefmezingen of neurïen, wat volgens haar de kracht van muziek toont: het overstijgt de tijd en brengt verbinding.

Het grote leeftijdsverschil tussen haar en de bewoners levert vaak boeiende gesprekken op, vooral wanneer mensen helder van geest zijn en hun levensverhalen delen. Ze vindt haar werk bijzonder waardevol omdat ze de bewoners ziet opfleuren door de muziek en merkt dat ze haar aanwezigheid waarderen. Liza benadrukt dat het vrijwilligerswerk veel voldoening geeft, ook al kost het maar weinig moeite. Ze moedigt buurtgenoten en leeftijdsgenoten aan om vrijwilligerswerk te overwegen, omdat je met kleine handelingen al een groot verschil kunt maken. De sfeer bij De Wijngaard is warm en gezellig, waardoor ze er graag komt, en de waardering die ze ontvangt maakt het extra bijzonder. Wel vond ze het in het begin wennen om in contact te komen met ouderen, vooral omdat de confrontatie met ouderdom en verlies moeilijk kan zijn.

Iedere eerste dinsdag van de maand is er een open koffiemoment in de brasserie van De Wijngaard, waar mensen elkaar kunnen ontmoeten.

ESAMARA - DRU YOGA

Het is 35 jaar geleden dat wij hier kwamen wonen. We kregen 4 kinderen en het leuke was dat er steeds meer jonge gezinnen kwamen. De jeugdclub floreerde en de tennisbaan was een verzamelplek voor jong en oud waar we menig uurtje hebben genoten van alle sportiviteit en gezelligheid. Nu de kinderen de deur uit zijn, geniet ik hier nog steeds van de natuur, de rust, wandelen en heerlijk in de tuin bezig zijn. Ook yoga is een passie van mij en sinds 2018 geef ik Dru yogalessen in Bosch en Duin.

Dru yoga is een zeer toegankelijke vorm van yoga, je hoeft er niet superlenig voor te zijn. Kenmerkend zijn de vloeiende en dynamische bewegingen op muziek, die je helpen stress los te laten en je energieke te voelen. Als afsluiting is er een diepe ontspanning, waardoor je meer rust en stilte in jezelf ervaart en meer in balans komt.

Ben je nieuwsgierig geworden en wil je meer weten of wil je een proefles volgen om het zelf te ervaren, ga dan naar mijn website www.esamarayoga.nl. Wie weet ontmoeten we elkaar binnenkort in mijn sfeervolle yogastudio, waar we in kleine groepjes deze heerlijke vorm van yoga beoefenen.

Namasté, Brigitte Rothweiler

Accolade Thuis - regio Zeist

Thuiszorg

Wij zijn er met aandacht en liefde. Voor zorg bij u thuis in uw vertrouwde omgeving.

Meer informatie?

Accolade Thuis
thuiszorg@accoladezorg.nl
085- 208 02 94

Woont de opvolger van Toon Tellegen in Bosch en Duin?

Bosch en Duin is een omgeving waar talent tot wasdom komt, en daar is onze buurtbewoner Jan Bouwstra een voorbeeld van. Jan woont sinds 2007 in Bosch en Duin, is schrijver, dichter en biochemicus, en publiceerde recent een bundel met honderd filosofische fabels, getiteld "De brilslang, de boktor en de andere dieren" bij uitgeverij Noordboek. Het is een opvallend boek, licht van toon en humoristisch maar ook diepzinnig en poëtisch, en het werd door de boekenredactie van Trouw direct geselecteerd als de Tip van de Week.

Op onze vraag hoe het is om in Bosch en Duin te wonen antwoordt Jan dat het een prachtige omgeving is om in alle rust te schrijven, met uiterst vriendelijke bewoners. Oorspronkelijk had zijn boek de subtitel "Filosofische fabels uit het bos van Pan", omdat dit het wandelbos is waar je hem regelmatig zult vinden.

Een vergelijking met Toon Tellegen ligt voor de hand. Jan Bouwstra is een bewonderaar van Toon, en zijn fabels

ademen dezelfde sprookjesachtige sfeer uit maar er zijn ook verschillen. Die zitten vooral in de filosofische dialogen over thema's als liefde, schoonheid, macht, vriendschap, taal en identiteit, vol met verrassende inzichten. Jan Bouwstra wordt door zijn uitgever vol trots de opvolger van Toon Tellegen genoemd, en dan zijn andere aanbevelingen volstrekt overbodig.

Zijn boek is te koop bij de boekhandel of te bestellen via de website van uitgeverij Noordboek.nl.

Herrie maken helpt

Ilse Kuiper

Ooit gehoord van de 4de aanvliegeroute? Maar al te vaak blijkt dit fenomeen totaal onbekend bij de inwoners van Zeist. Terwijl, als beslissingen nadelig uitvallen, we straks dagelijks met de negatieve effecten van zo'n 235 laagvliegende vliegtuigen per etmaal worden geconfronteerd. Dit allemaal in het kader van die 4de aanvliegeroute. Burgerinitiatief Stop 4de route strijdt tegen de plannen en biedt oplossingen. 'Voortdurend aandacht vragen en volhouden.' Is hun missie en dat heeft tot nu toe al veel opgeleverd.

Nadelige gevolgen van de 4de aanvliegeroute

Het is al druk in de lucht, maar het wordt nog drukker, zowel op het gebied van vracht- als passagiersvliegtuigen. Om die continue groei te faciliteren moet de 4de aanvliegeroute soelaas bieden. Bij deze route gaan vliegtuigen uit het oosten naar een vast punt, de zogenoemde 'fix', waarna ze achter elkaar via een vaste 'aanvliegbuis' naar Schiphol dalen. (zie INFOGRAPHIC) Naast aanvliegbuizen komen er op andere plaatsen ook vaste stijgingsbuizen. Een van de nadelige gevolgen, is geluidsoverlast. Volgens een schatting van de Vereniging van Nederlandse Verkeersvliegers zullen ruim 1,3 miljoen mensen meer vliegtuiggeluid ervaren door de

4de aanvliegeroute. De dalende vliegtuigen vliegen laag, namelijk onder de 2100 meter, wat een ernstige geluidsbelasting geeft die onder meer tot slaapverstoring leidt. Ook zijn vliegtuigen ultra slecht voor natuur, milieu en klimaat. Ze verbranden kerosine en stoten CO2 uit, waarmee ze bijdragen aan het broeikas-effect. Daarnaast komen onder meer stikstofoxiden, roet en (ultra) fijnstof vrij. Deze laatstgenoemde deeltjes veroorzaken onder meer schade aan de longen, astmatische klachten en schade aan het ongeboren kind. Bewezen is dat mensen die rond Schiphol op onder een aanvliegeroute wonen een verhoogd risico hebben op uiteenlopende gezondheidsschade.

Wat is de oplossing?

Krimp is volgens Stop 4de route de noodzakelijke oplossing. Krimp van Schiphol leidt tot verbetering van de brede welvaart (minder overlast voor inwoners, natuur en milieu). Daarmee is dan ook gelijk de huidige luchtvaartnota waarin een noodzakelijk krimpscenario ontbreekt, achterhaald. Die krimp zou volgens het burgerinitiatief met name moeten komen door het loslaten van de HUB functie van Schiphol. Wordvoerder Femke van Brussel-Visser van Stop

4de route: 'Ruim 40% van de Schipholreizigers zijn overstappers die gebruik maken van de HUB, maar niets bijdragen aan onze economie en geen vliegtaks betalen. Het loslaten van deze HUB functie kan zonder significante nadelige economische effecten. Minder vluchten op Schiphol heeft geen effect op de netto werkgelegenheid en geen aantoonbare gevolgen voor het vestigingsklimaat. Becijferd is dat 269.000 vluchten volstaan om in de lokale vraag te voorzien. Het aantal bestemmingen daalt dan naar 220; vervallen minder gewilde bestemmingen zijn met 1 overstap te bereiken. Geluidsoverlast en uitstoot verminderen

sterk; er komt ruimte voor woningbouw. 54 bestemmingen liggen bovendien binnen 750 km; deze zijn goed per trein bereikbaar.'

Wat kunnen we doen?

Er is al veel bereikt mede door Stop4deroute.nl. Ze maakten een petitie die al bijna 75.000 keer is getekend (en tekenen kan nog steeds). Ook de gemeenten roeren zich. In totaal zijn 32 gemeenten tegen (waaronder ook Zeist); 23 gemeenten hebben een brief aan (toenmalig) minister Harbers tegen de 4de route ondertekend, er liggen 22 gemeentelijke moties en een provinciale motie tegen de route. Uit onderzoek van Pointer KRO-NCRV blijkt dat gemeenten in de provincies Utrecht en Gelderland tegen de komst van een nieuwe aanvliegeroute naar Schiphol zijn en er dus geen draagvlak is.

Wie 'herrie' maakt tegen de herrie, krijgt aandacht, ook bij overheden, zo is de ervaring van Stop4deroute die niet alleen in overleg gaat met bewoners, maar zeker ook met gemeenten, het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat en Kamerleden. Ook worden met regelmaat manifestaties en lokale flyer acties georganiseerd om mensen eerlijk te informeren. Maar ook bewoners van de betreffende gebieden kunnen een steentje bijdragen. Stop 4de route is bezig met een inventarisatie van de ervaren overlast, om dit bij de gemeenten aan te kunnen kaarten. Daarvoor is het belangrijk dat bewoners duidelijk aangeven wanneer en op welke wijze ze overlast ervaren. Hierbij alvast 3 tips:

1. Meld je aan voor de Whatsapp groep via www.stop4deroute.nl en kijk samen met andere burgers hoe je lokaal in actie kunt komen. Kom ondertussen zelf in actie op een manier die bij je past: vertel het door aan burens, vrienden en familie. Hang een poster op bij de lokale bieb of supermarkt.

2. Wie nu al overlast ervaart door opstijgend vliegverkeer vanaf Schiphol, kan melding doen op de website www.bezoekbas.nl.

3. Op www.vliegherrie.nl kunt u ook ervaren overlast melden. Deze worden gebruikt om onafhankelijk van Schiphol de overlast in kaart te brengen. Tevens vind je hier links naar artikelen op Schipholwatch en RBV. Op www.donderdorp.nl vind je hoeveel vliegtuigen, wanneer, waar en op welke hoogte over een bepaalde postcode vlogen.

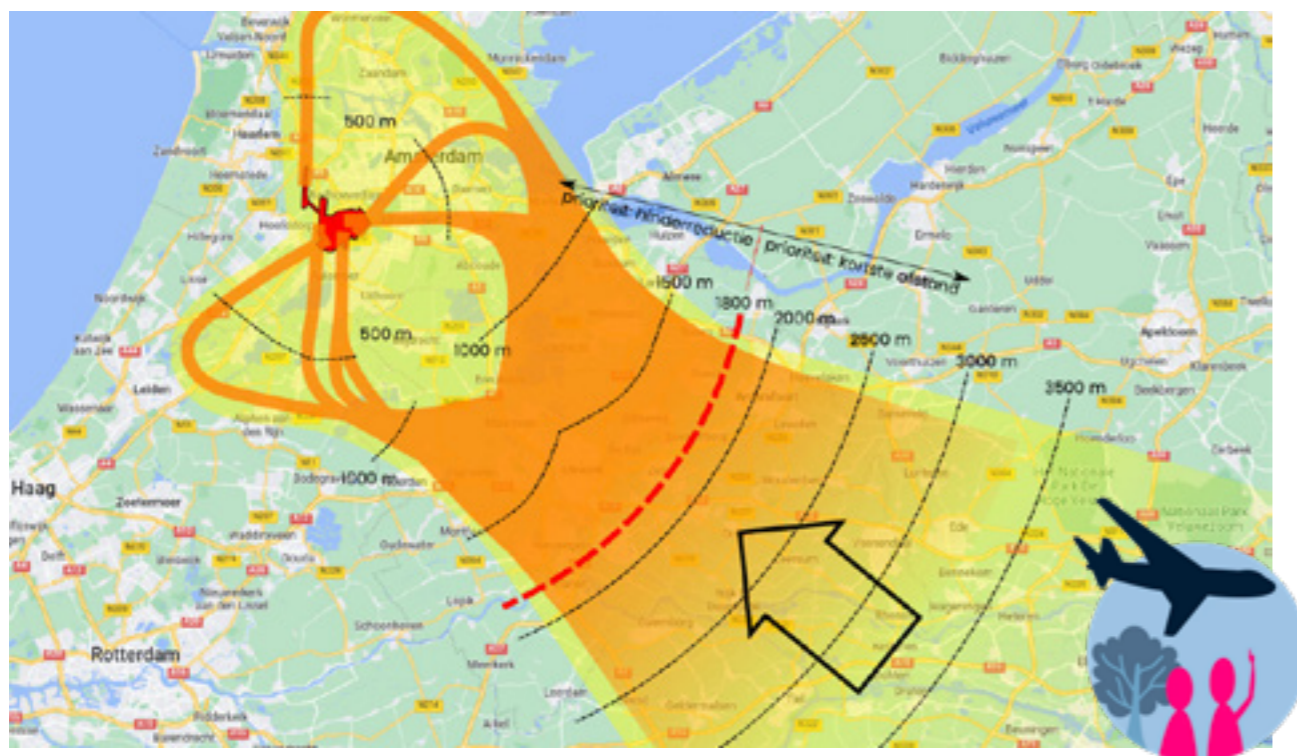
Over de 4de aanvliegeroute

Het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat heeft een 4de aanvliegeroute richting Schiphol bedacht over de provincies Gelderland, Utrecht en Noord-Holland. De plannen in het kort:

- Een vliegsnelweg met 30-37%* van het dalende verkeer naar Schiphol
- Ook vluchten naar Rotterdam
- Laag vliegen
- Rondjes vliegen in een wachtgebied
- Meer geconcentreerd stijgend verkeer
- Ook nacht- en vrachtvluchten

*Waarschijnlijk zal het eerder 30-37% van de dalende vluchten naar Schiphol betreffen: tot ruim 235 vliegtuigen per etmaal. Dit brengt extra overlast en uitstoot in een nieuw groot gebied met woonkernen, natuur- en stiltegebieden.

In 2024 zijn er diverse informatieavonden op het niveau van regionale deelprojecten met een gebiedsgerichte aanpak. Voor ieder deelproject komt een participatieplan met daarin wie, wanneer, op welke wijze en waarover wordt betrokken. Het lijkt er op dat bewoners zich hiervoor moeten organiseren om te worden uitgenodigd. Het is volgens woordvoerster Femke van Brussel-Visser zelfs iedere keer de vraag of het burgerinitiatief aan tafel kan komen. 'Onze les is echt dat we zelf moeten blijven bellen, inspreken, actie voeren. Hoe meer 'herrie' hoe meer aandacht, hoe meer we hopen te bereiken!'

Nieuws uit de Commissie Ruimtelijke Ordening

Jan van den Berg Jeths

De nieuwe omgevingswet

De gemeenteraad heeft de Transitie strategie omgevingsplan Zeist vastgesteld als uitwerking van de omgevingswet. Hierin zullen alle bestemmingsplannen voor 2031 worden omgezet in het Zeister omgevingsplan. Zeist is hierbij opgedeeld in 9 deelplannen. De omzetting start met Austerlitz en Den Dolder Noord. Wanneer Bosch en Duin wordt uitgewerkt is nog niet duidelijk. Overigens blijven de huidige bestemmingsplannen gelden. Naast de uitwerking per deelgebied worden er ook algemene thema's ontwikkeld die voor heel Zeist gelden. De participatie bij de uitwerking van de transitie strategie is niet duidelijk geregeld. Of bewonersorganisaties voldoende kunnen participeren is niet beschreven.

Dijnselburg

In januari van dit jaar heeft de presentatie van de gebiedsvisie Dijnselburg aan de gemeenteraad plaats gevonden. Hierin was opgenomen om ook een contingent woningen te bouwen op het Bisdom terrein. Een waardevol natuurgebied waar onder meer een dassenfamilie aanwezig is. De bewoners van de Amersfoortseweg in Bosch en Duin zijn fel tegenstander van het bebouwen van dit gebied. We hebben samen met andere buurtorganisaties een gezamenlijke brief gestuurd naar de provincie met onze bezwaren. De provincie moet namelijk instemmen met dit plan, omdat het buiten de rode contouren valt. De provincie heeft onze bezwaren erkend. De gemeente heeft daarna besloten geen toestemming te geven het Bisdom terrein te bebouwen. Actie voeren heeft hier dus duidelijk zin gehad.

De Terp, Biltseweg 6

Er wordt nog steeds voortvarend gewerkt aan de verdere planvorming van het gebouw tot appartementen. Dit alles in nauw overleg met de omwonenden en de Commissie Ruimtelijk Ordening. De gemeente moet het bestemmingsplan wel wijzigen naar een woonbestemming en het toegestane bouwvlak moet worden gereduceerd tot de huidige footprint. De gemeente is bezig met het opstellen van een beleidsdocument voor de omvang van het aantal zorgenheden in Zeist. Als dit gereed is kan een besluit plaatsvinden over deze locatie.

Biltseweg 8

Dit gemeentelijk monument heeft nu de functie van kantoor. De huidige eigenaar wil het gebouw transformeren tot 6 à 9 woonappartementen. Er zal niet of nauwelijks worden bijgebouwd.

Wij hebben hier als Commissie Ruimtelijke Ordening in principe mee ingestemd omdat de uitstraling van het gebouw hetzelfde blijft en er geen sprake zal zijn van meer verkeer. Er heeft inmiddels ook overleg plaatsgevonden door de ontwikkelaar met de omwonenden. Er zijn enkele aanpassingen gedaan aan het eerste plan. Inmiddels is het plan ingediend bij de gemeente.

Willem Arntsz Hoeve

Geen nadere ontwikkelingen

De plannen voor het bouwen op het Noordelijk en Zuidelijk ontwikkelveld - grote natuurgebieden - zijn voorlopig opgeschort omdat Altrecht de grond niet op de afgesproken datum kan leveren.

Door de Stichting Vrienden van de Willem Arntsz Hoeve is bezwaar aangetekend tegen de omgevingsvergunning voor het bouwen en verbouwen op de historische middenas. De rechter zal hier waarschijnlijk binnen 6 maanden een uitspraak over doen of het bezwaar wordt toegekend.

Afsluiting spoorwegovergang Den Dolder

De spoorwegovergang in Den Dolder wordt in de toekomst afgesloten voor gemotoriseerd verkeer. De overgang blijft wel open voor fietsers en voetgangers. Het grote dilemma is een goede verbinding van het winkelcentrum met een aansluiting op de nieuwe Dolderseweg. Hiervoor zijn drie mogelijke oplossingen in beeld:

1. De Fornheselaan/Fornhesebrug
2. Andreas Foxlaan
3. Paltzerweg (gelijkvloers)

Voor deze 3 mogelijkheden zijn ook de knelpunten in kaart gebracht. Dit zijn knelpunten op het gebied van verkeersveiligheid en inpasbaarheid.

In een webinar deze zomer heeft de gemeente als oplossing gekozen voor de ontsluiting via de Fornheselaan. Geen brede participatie maar een mededeling. De gemeenteraad heeft vervolgens conform dit voorstel besloten. Voor bewoners van deze wijk is dit de slechts denkbare oplossing. Het resulteert in veel verkeer door smalle woonstraten. De bewoners beraden zich nu op vervolgcacties. De vraag speelt hierbij of de andere mogelijke oplossingen wel voldoende zijn onderzocht en uitgewerkt.

Overlast door grondwater

Eén bewoner heeft zich bij ons gemeld met een probleem van ernstige grondwateroverlast in de woning. Om deze reden hebben we in de nieuwsbrief deze zomer gevraagd aan alle bewoners van Bosch en Duin of zij last hebben van grondwater. Dit heeft 5 reacties opgeleverd van overlast. We hebben dit probleem voorgelegd aan de gemeente. In oktober zal voor de geïnteresseerden een bijeenkomst worden belegd door de gemeente. Gelet op het feit dat de overlast zich vooralsnog maar op een paar plekken voordoet, is het blijkbaar geen collectief probleem.

De Commissie Ruimtelijke Ordening zoekt 2 nieuwe leden

Voel jij je als inwoner van Bosch en Duin betrokken bij je woonomgeving? Heb je belangstelling en wil je meedenken en -doen bij onze discussie en besluitvorming in de gemeenteraad over de ruimtelijke ordening in Bosch en Duin? Dan is lidmaatschap van onze commissie mogelijk iets voor jou. Door de nieuwe omgevingswet veranderen de spelregels en randvoorwaarden. Om hier vorm aan te geven is een goed bemenste commissie van groot belang. De vergaderingen vinden een beperkt aantal keren per jaar plaats. Daarnaast is er veelvuldig contact via de e-mail.

Ervaring met Ruimtelijke Ordening is niet noodzakelijk.

Interesse? Neem contact op met voorzitter van de Commissie RO, Jan van den Berg Jeths, ruimtelijkeordering@verenigingboschenduin.nl.

w w w . p a r k l a n d . n l

Parkland
MAKELAARDIJ

Zoetbrood
ASSURANTIËN

Uw adviseur bij: verkoop, aankoop, taxaties, hypotheek en verzekeringen

Parkland Makelaardij
Dolderseweg 138c
3734 BL Den Dolder

030 - 228 35 30
welkom@parkland.nl
www.parkland.nl

Zoetbrood Assurantiën
Dolderseweg 138d
3734 BL Den Dolder

T 030 - 229 05 58
E algemeen@zoetbrood.nl
I www.zoetbrood.nl

- Advertentie -

Actrice Anne-Wil Blankers: "Door dementie kon Ger niet meer thuis wonen, dat kon ik moeilijk toegeven"

Toen de man van actrice Anne-Wil Blankers (83) steeds meer last kreeg van zijn dementie, moest ze voor hem op zoek naar een verzorgingstehuis.

Bedd Gerry Images

Het ging niet meer

Samen met mijn jongste zoon heb ik een tijd lopen tobben. Ger raakte zijn spierkracht kwijt en viel daardoor steeds vaker. In de hoek van de kamer, in de tuin, in de border, in de douche. Soms belde we midden in de nacht een buurman wakker om ons te helpen, omdat wij hem niet opgetild kregen. Het was mensonterend. Dat vond hij zelf ook en zei: 'Zo kan het niet meer.' Ik had geen keus. Het ging echt niet meer. Ik ging op zoek naar een tehuis voor mijn man.

Fijn wonen

Hij heeft eerst nog een jaar in een ander tehuis gewoond. Hij had het er echt niet naar zijn zin. Ik zag hoe het personeel met man en macht werkte om het zo goed mogelijk te doen, maar ze kregen het niet voor elkaar. Er was te weinig personeel, te veel haast. Daardoor kon er maar weinig persoonlijke aandacht worden gegeven, mijn man voelde zich er niet thuis.

Hele opluchting

Een vriendin opperde: Kijk een bij Martha Flora. Ik was meteen gecharmeerd van de filosofie van dit huis. Mensen zoveel mogelijk het leven laten leiden dat ze graag willen, een plek creëren waar ze zich thuis voelen en zo veel mogelijk tijd en persoonlijke aandacht. Zodat de familie ook even 'mantelzorg-af' zou kunnen zijn. Ja, het was duurder dan een niet-particuliere instelling, maar als dit nou het verschil zou maken?

Samen puzzelen

Meteen na ons eerste bezoek, waren we overtuigd. Het huis was prachtig gelegen, midden in de bossen, alle bewoners hadden een eigen kamer, met badkamer en keukenblokje.

Het was er sfeervol ingericht, er was een groot terras met overal bloemen en zitjes. En onze kortharige teckel Oscar mocht zelfs met hem mee. Ik zag ook hoe de begeleiders de tijd namen om bij iemand te zitten en samen even te puzzelen bijvoorbeeld. Het gaf me zo'n rustig gevoel: hier was hij in goede handen. Ger zei eens: 'Het lijkt wel een luxe kuuroord.'

Schuldgevoel

Ook al kwam Ger op een fijne plek terecht, het bleef een dubbel gevoel. Soms voelde ik me schuldig over. Ik kon er moeilijk van genieten dat ik mijn handen nu iets meer vrij had, ook al bezocht ik hem vier keer per week. Maar als ik een keer ging lunchen met een vriendin, zei hij: 'Ga jij maar weer lekker pierewaaaien!'

Op zijn gemak

Toch kon ik zien hoe hij zich hier op zijn gemak voelde. Toen ik een keer bij hem kwam, lag hij nog in bed. Ik begon tegen hem te praten, hij lag op zijn zij en hij zwaaide heel lief naar me. Even later kwam ik bij hem op zijn bed zitten. 'O. Was jij het?' zei hij toen licht teleurgesteld. Ik vind het heel fijn dat hij kennelijk zo blij werd van de dames die hem verzorgden.

Natuurfilms en gezelligheid

Het was lastig om steeds een beetje meer afscheid te nemen van de man met wie ik zolang samen was. Want zo gaat dat met dementie. Iemand verandert, je verliest hem steeds meer. Ik probeerde zoveel mogelijk bij hem te zijn en heb ook een jaar lang geen nieuwe rollen meer aangenomen. Dan zaten we hand in hand voor de televisie, natuurfilms te kijken. Ik denk er met een warm gevoel aan terug."

Interview tot stand gekomen i.s.m. met Libelle

Meer weten?

Martha Flora biedt gespecialiseerde zorg aan mensen met dementie. Zorg die gebaseerd is op wetenschappelijk onderzoek en veel ervaring. Met meer personeel dan in reguliere huizen, zodat wij echt de aandacht en zorg kunnen geven die nodig is. Niet vanuit de beperkingen van het zorgstelsel, maar dementiezorg zoals die moet zijn: de meest persoonlijke dementiezorg

Voor meer informatie of een vrijblijvende rond-leiding ga naar www.marthafloora.nl of neem contact op met de locatiemanager: 030 303 6670

Nieuws van de Verkeerscommissie

Willem Hartman

In de afgelopen maanden is er veel gebeurd op het gebied van verkeersveiligheid en herinrichting in Bosch en Duin. We willen graag enkele ontwikkelingen met u delen.

Verkeersdrempels

De aanleg van extra verkeersdrempels in Bosch en Duin is bijna volledig afgerond. De laatste drempels, zoals die op de kruising Duinweg-Dennenweg, worden binnen twee maanden nog wat steiler gemaakt om de snelheid verder te verlagen. De maatregelen die al zijn uitgevoerd, hebben de snelheid op de Taveernelaan en Tolhuislaan significant teruggebracht. Bewoners hebben positief gereageerd op de verandering. De drempels zijn effectief, maar veroorzaken geen overmatige geluidsoverlast.

Nieuw aangebrachte drempel op de Duinweg

Aanpak van kruisingen

De aanpak van kruisingen laat nog iets langer op zich wachten. Momenteel wordt er faunaonderzoek uitgevoerd rondom de kruisingen. Er wordt specifiek gekeken of vleermuizen of hazelwormen zich ophouden in en rond de bomen die eventueel gekapt moeten worden. Op basis van die onderzoeksresultaten worden beslissingen genomen over het behoud van de bomen en de aanleg van eventuele onderdoorgangen voor dieren, zoals tunnels voor hazelwormen. De verwachting is dat de herinrichting van de kruisingen begin 2025 van start gaat, waarbij de fasering en verdere communicatie nog zullen volgen.

Doorfietsroute Amersfoort-Utrecht

Een belangrijk project in de regio is de nieuwe doorfietsroute tussen Amersfoort en Utrecht. Een deel van deze route zal over de Baarnseweg lopen. Dit betekent dat de Baarnseweg, tussen de Paltzerweg en Dolderseweg, eenrichtingsverkeer zal worden voor motorvoertuigen. Vanaf de Dolderseweg naar de Paltzerweg via (een kort stukje) Baarnseweg kan dan niet meer in die richting gereden worden. Deze aanpassing maakt het mogelijk om de groeirimte voor de waardevolle bomen langs de weg te vergroten en de veiligheid van fietsers te verbeteren. De komende tijd zal er een verkeersbesluit over genomen worden.

Verbreding Oude Spoorbaanpad

Afgelopen zomer is onderzoek gedaan naar de aanwezigheid en het leefgebied van de hazelworm langs het tracé. Op basis van de uitkomsten hiervan wordt bepaald welke aanvullende maatregelen nodig zijn om tot uitvoering over te gaan. Deze werkzaamheden worden niet eerder verwacht dan in de tweede helft van 2025.

We blijven de ontwikkelingen volgen en streven er samen met de gemeente naar om de verkeersveiligheid en leefbaarheid in Bosch en Duin verder te verbeteren. We waarderen uw betrokkenheid en we houden u op de hoogte.

...de Sociëteit

Het seizoen is in september succesvol van start gegaan. Buurtgenoot Jan Bouwstra deed de aftrap, hij vertelde over het schrijven van zijn filosofische fabels. In oktober gaf de in Bosch en Duin opgegroeide neuroloog Sirwan Darweesh ons een interessante inkijk in zijn onderzoek naar de relatie tussen pesticiden en Parkinson. Voor november staat Professor Kees van Leeuwen op de rol over watermanagement. Ook hebben wij weer lekker gegeten en bijgekleet.

In september zijn wij, in overleg met de tennisvereniging, gestart met uitsluitend online betalen bij aanmelding van het diner. Betalen aan de bar kon niet meer. De overgang naar dit nieuwe betalingsregime verliep soepel, waarvoor dank!

Sociëteitsavonden

- woensdag 20 november: Diner en lezing over Watermanagement door Professor Dr. Kees van Leeuwen. Professor Watermanagement, Emeritus Professor Toxicologie aan de Universiteit Utrecht. In deze lezing blikt prof. van Leeuwen terug en vooruit op de uitdagingen, zowel nationaal als mondiaal. Wat zijn de uitdagingen van water en klimaat in steden? Hoe groot zijn deze uitdagingen? Hoe doen we het in Nederland en in andere landen? En wat betekent ons uitstelgedrag voor onze (klein)kinderen?
- woensdag 18 december: Bosch en Duin Kerstavond, traditionele hazenpeper met muzikale omlijsting.
- woensdag 19 februari: Diner en lezing/presentatie/activiteit
- woensdag 19 maart: Diner en lezing/presentatie/activiteit

Verenigingsactiviteit

Op zondagmiddag 10 november organiseren we een bezoek aan het Nationaal Militair Museum, inclusief een rondleiding en een borrel.

Sinterklaasviering voor de jeugd

De Sinterklaasviering vindt plaats op zaterdagmiddag 23 november

Nieuwjaarsborrel

Zaterdag 12 januari

Algemene Ledenvergadering

De Algemene Ledenvergadering staat in de agenda op 2 april.

Vrijdagmiddagborrels 2025

Ieder kwartaal op de laatste vrijdagmiddag van de maand organiseren wij een borrel van 16.00 -18.00 uur. De ideale gelegenheid om met buurtbewoners de week af te sluiten en een gezellig praatje te maken.

We hebben onze eerdere planning van de 3de vrijdag van de maand verlaten, omdat in die week ook al een Sociëteitsavond op de woensdag is. De borrels staan gepland op:

- Vrijdag 28 maart
- Vrijdag 27 juni
- Vrijdag 26 september

Tot slot

Tips en suggesties voor activiteiten zijn altijd welkom. Wie draagt de sociëteit een warm hart toe en wil de commissie versterken? Stuur mij een bericht via sociëteit@verenigingboschenduin.nl. Houd onze online nieuwsbrieven in de gaten voor meer informatie over de sociëteitsavonden.

Voor de activiteiten kun u zich aanmelden via de website.

Leyla Boumans, voorzitter Sociëteit

Sociëteit

Bar open: 18.30 uur

Diner, tenzij anders vermeld: 19.00

Presentatie op lezingavonden: 20.00

Locatie: Tennisvereniging Bosch & Duin, Dennenweg 6, 3735 MS Bosch en Duin

VERENIGING BOSCH & DUIN e.o.

Voorzitter: Ed Pipers

voorzitter@verenigingboschenduin.nl

Secretaris: Harm-Jan Buunk

info@verenigingboschenduin.nl

Penningmeester: Anton Fiolet

penningmeester@verenigingboschenduin.nl

Verkeer: Willem Hartman

Ruimtelijke Ordening/

Juridische Zaken: Jan van den Berg Jeths

Sociëteit: Leyla Boumans

Communicatie: Marloes de Bruijn

Veiligheid: vacature

Steun ons en meld u aan als lid van de Vereniging!

per email: ledenadministratie@verenigingboschenduin.nl. Contributie: €32,50 per jaar op NL46INGB0000542489 t.n.v. Bosch en Duin e.o.

www.verenigingboschenduin.nl

COLOFON

Bosch & Duin Magazine is een uitgave van de Vereniging Bosch & Duin e.o.

Redactie

Jacqueline van Dam, Gea Schmidt, Ilse Kuiper

Eindredactie

Laura Willemsens, Marloes de Bruijn, Harm-Jan Buunk

Vormgeving en realisatie

Christiaan Kreeftmeijer

Fotografie

Jeannette Schols
www.scholsfotografie.nl

Aan dit nummer werkten mee:

Jan van den Berg Jeths, Leyla Boumans, Jacqueline van Dam, Willem Hartman, Ilse Kuiper, Ed Pipers, Gea Schmidt, Laura Willemsens

Redactieadres

redactieboschenduinmagazine@gmx.com

De redactie heeft het recht ingezonden bijdragen zo nodig in te korten.

Inleverdatum kopij no 69

17-01-2025